

عنوان مقاله:

نقش بهینه سازی کاربری اراضی بر درآمد بهره برداران با استفاده از مدل برنامه ریزی خطی سیمپلکس (مطالعه موردی: حوزه آبخیز چهل گزی سندج)

محل انتشار:

مجله علوم و مهندسی آبخیزداری ایران، دوره 11، شماره 36 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

حسین خالدیان - مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی کردستان

داود نیک کامی - استادیار پژوهشکده حفاظت خاک و آبخیزداری

خلاصه مقاله:

مدیریت منابع آب و خاک در حوزه‌های آبخیز همراه با افزایش درآمد بهره‌برداران از مهمترین اقدامات در زمینه ارائه الگوی صحیح استفاده از اراضی و بهینه‌سازی کاربری اراضی است. در این تحقیق با استفاده از مدل برنامه‌ریزی خطی سیمپلکس و سامانه اطلاعات جغرافیایی، نقش بهینه‌سازی کاربری اراضی در حوزه آبخیز چهل گزی سندج در سه گزینه شامل وضعیت موجود، وضعیت اعمال مدیریت و وضعیت استاندارد اراضی بررسی شد. نتایج نشان داد درآمد خالص سالانه در وضعیت اعمال مدیریت ۵۰/۲۲ درصد و در وضعیت استاندارد ۶۵/۱۴۳ درصد نسبت به وضعیت موجود افزایش خواهد یافت. نتایج تحلیل حساسیت سناریوها نشان داد که درگزینه وضعیت موجود وگزینه اعمال مدیریت، تغییر در سطح اراضی باغی و سپس مراتع بیشترین تاثیر را بر درآمد آبخیزنشینان دارند. حال آنکه درگزینه استاندارد اراضی، تغییر در سطح اراضی مرتعی و سپس باغات بر روی درآمد تاثیر زیادتری دارند. بر طبق نتایج به دست آمده، درآمد خالص سالانه در وضعیت فعلی ۹۱/۲۲ درصد، در وضعیت اعمال مدیریت اراضی ۴۲/۴۱ درصد و در وضعیت استاندارد ۴۷/۱۴۲ درصد افزایش خواهد یافت. همچنین میزان درآمد در واحد هکتار در کاربری ترکیبی مرتع- بادامکاری، نسبت به کاربری‌های دیگر در حدود سه برابر افزایش می‌یابد.

کلمات کلیدی:

,Chehel-Gazi watershed, linear programming, Land management, Land use, land use optimization
برنامه ریزی خطی، حوزه آبخیز چهل گزی، کاربری اراضی، مدیریت اراضی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1863317>

